

tuoizitate care-și găsește împlinirea în gratuitate. Pentru cineva convins că arta este totul, iar viața n-are decât să i se conformeze, neliniștile lui Pirandello par puerile. Mai mult, obsesiile lui localizante privind **kitsch**-ul național (ariile din "Trubadurul", valorizarea virilității triumfătoare) pot fi înlăturate fără consecințe din economia spectacolului. Din păcate, neutralitatea fundalului sonor, ca și ruperea conflictului de context, trimit reprezentăția

în zona aseptică a încercărilor de laborator. În zadar performanțele actorilor bat recordul, în zadar Sebastian Papaiani revine în forță, Dorina Lazăr epatează, Geo Costiniu apare în plină formă ca seducător, "gongul" este întruchipat năstrușnic de un actor, iar cei mai tineri se arată la înălțime, dacă totul este subordonat cu rigoare formei și nimic nu rămâne la voia întâmplării, adică a vieții. Refuzându-se ideea unui spectacol de arhivă, repus în atmos-

fera timpului său, ni se propune o demonstrație de forță, performantă, dar rece. Lipsesc carnalitatea aproximativului bine controlat, grotescul elementelor culturale **kitsch**, lipsesc îndoiala fertilă, dubiul asupra propriului demers. Excesiva siguranță de sine, chiar susținută de virtuozitate, riscă să submineze însuși proiectul dramatic de reflecție asupra propriului său sens.

Adrian Mihalache

Haz fără necaz

Pălăria

Comic este ceea ce li se întâmplă, uneori, oamenilor obișnuiți, nu personajelor caraghioase. Dar oamenii normali receptează intervențiile caraghioșilor în viața lor ca pe niște accidente, un șir de piedici săcâitoare, dacă nu revoltătoare. Acesta este mecanismul comic pe care

O Pălărie la Comedie

PĂLĂRIA, după *Un chapeau de paille d'Italie* de Eugène Labiche • **TEATRUL DE COMEDIE** • Data reprezentației: 29 aprilie 1998 • Regia: Horațiu Mălăele • Decorul: Puiu Antemir • Costumele: Lia Manțoc • Muzica: Dorina Crișan Rusu • Coregrafia: Florin Fieroiu • Distribuția: George Mihăiță (Fadinard), Cornel Vulpe (Nonancourt), George Dănilă (Vezinet), Radu Bănzaru (Bobin), Alexandru Pop (Felix), Candid Stoica (Tardiveau), Iurie Dărie (Beaupertuis), Dan Tudor (Emil), Tudor Chirilă (Achille), Gabriela Popescu (Claire-Conchita), Virginia Mirea (Baroana), Delia Nartea Lucaci (Hélène), Mihaela Teleoacă (Anaïs Beaupertuis), Delia Seceleanu (Virginie); în alte roluri: Adina Cristescu, Mihaela Măcelaru, Șerban Georgevici, George Grigore.

și-a întemeiat Horațiu Mălăele, în calitatea sa de regizor, povestirea despre ziua nunții lui Fadinard. Antrenat în încercarea de a repara o pagubă minoră provocată de o întâmplare plauzibilă, Fadinard se avântă într-un labirint al aventurilor ciudate, împins de personaje monomane, urmărit de mireasă și de familia ei, grup și el deraiat, care își exprimă muzical îngrijorarea și țâfna. Agitația are ritmul și armoniile ei, bine stăpânite de actorul regizor (sau poate invers?), care construiește un spectacol

vesel, alternând cu dibăcie poantele așteptate cu surprizele. Textul este ușor distorsionat pentru a permite caricaturizarea lumii inexistente prin care circulă atât de convingător personajul central.

Spațiul scenic organizat de Puiu Antemir și costumele Liei Manțoc favorizează percepția convenției teatrale, a unui **frumos** vesel. Echipa de interpreți funcționează solidar, impresionând prin performanța de ansamblu, dar și prin modul în care ocrotește și pune în valoare ariile de coloratură ale

soliștilor. Partea leului îi revine lui George Mihăiță, care folosește accelerația pentru eliberarea energiei comice, constantă pe toată durata reprezentației, și frâna necesară în pragul vulgarității. Cornel Vulpe își dirijează competent personajul colectiv, performanța sa fiind măsura tuturor, Iurie Dărie se detașează cu superioară ironie de ceea ce ar fi putut fi o simplă schemă comică, Tudor Chirilă sugerează cu finețe fondul primar de sentimente al personajului, Gabriela Popescu, Virginia Mirea, Mihaela Teleoacă introduc grația feminină a comicului expresiv.

Desigur, nu totul e perfect și există în spectacol prestări imprecise, efecte tautologice, dar ambiția lui Mălăele a fost să facă un spectacol bun, fără ifose, pentru toate gusturile. Ceea ce a și izbutit.

Magdalena Boiangiu